

ZPRÁVY Z BURWELL, NEBE

Čtená redaktor "Pokroku"? — V těchto zajisté významných dnech každý, komu nepořádné slova vanské krve v žilách proudí, po-
dlouhá radostnému dojmů nad sve-
cenými vítěznými boji statečné
armády ruské. — Že se, že každý
z těch méně proslavených, však ji-
nak nejmočnějších generálů svě-
ta, osvědčený již pomocník ru-
ských vojsk z doby Napoleonovy
smutně proslavené kampaně ru-
ské, přispívá opět svojí vydatnou
pomocí. Tímto mocným genera-
lem, jak mnohdy laskavý ctěný již
napřed uhořel, jest jeden z
nejstarších žitých mužů na
sírých stepích rozsáhlé říše ruské —

Tento mocný spojence ruského
vojska neuvádí nijakých ob-
vyklých barbarských prostředků, ja-
kýmí jsou otravné plyny, neb ji-
né zákeřné zbraně barbarských
Teutonů. — Jeho jediným zbra-
nám jsou hrozné mrazy a velké sně-
hové vánice s liščími větry, jimiž
vše živoucí, co není v bezpečném,
teplém úkrytu, podléhá zkažení. Je
to zajisté utrpení hrozné, jenž
vystavena jsou celná vojska, z
nichž přemnozí zmírají hroznou
povolnou smrti, neb ztrácejí své
omrzlé úděly, by stali se mrtváky na
vzduchu a vylékli se pak bezradnou
tím nevděčným spalem dále, —
křehkou na rtech, pláče pout-
čím jejich bídného stavu. — Jak
z mnohých politických a váleč-
ných zpráv z Petrohradu, aniž jí
někde evropských měst se dočítá-
me, zahájená byla silná ofenzíva
ruská na dlouhé frontě, která set-
kává se s úspěchem jen zbraní —
Jest zajisté práním nás Čechů
jakož i cele slovanské rasy, vyjí-
maje ovšem zradně odrodilce Bu-
hary, by tento dočasný úspěch
ruských zbraní stal se trvalým i
pojistil jim konečné vítězství, by
byť hojně potoky, plné slovanské
krve nebyly protivně nadarmo. —
Pak mohli bychom mocnými hla-
vy z dlouhých hrdel Habšbur-
kům, Hohenzollernům i jejich čet-
ným stvůrnám zahránati do uší, až
by jim zaběhly: "Marné vaše pro-
tím jsou vzteky!" a ku konečné
provolati slavně: "Slavně slavně
slávy slavných Slávnů!"

— Ledem ten mocný vládce z
my, který našim statečným ru-
ským bratrům přispívá k jejich
zdárným vítězím bojům, počel
nepříjemně pomáhati i nám, však
ne k nějakému vítězství jako bra-
trům Rusům, nýbrž k zmenšení
našich uhelných a jiných k vytá-
pení potřebných zásob.

— Dne 9. t. m. ukazoval teplo-
měr 60 st. Však již následující
den přiměla se sněhová bouře,
při které teploměr klesl na 10 st.
pod 0. Tím zahájena byla ledo-
vá kampaň, která den ze dne se
stupňuje vždy většími mrazy, při-
něž rtať kolísá mezi 20—24 st.
Fahrenheitova. — Odvšad udí se
z komínů jako z kovářských vř-
otů, vzlývá nutno statně přikládati
do kamen, abychom nezmrzli.

S pozdravem Váš

Fr. Mašin.

ZPRÁVY ZE SCHUYLER, NEB

Starý farmář Tidswell byl polo-
ben v neděli odpoledne na zdejším
hřbitově.
— Pan John Kovár st. a man-
želka jsou oba těžce nemocní a
jest obava o jejich životy.
— Dne 15. ledna zima trvá: tep-
loměr ukazoval dnes nejvýše na
nulů, kdežto ráno bylo 12 st. pod
nulou a na večer zase rtať klesá
dolů pod nulů.
— Pan John Kovár, Fr. Vrba,
Jim Koliha, Louis Koliha, Jos. A.
Johák, Rathaus, Noha, Jos. B.
Sobotka, Abraham a mnoho jiných
byli v městě, vzdor pamjeli zá-
mě.
— Dosaď panuje chřipka a
 mnoho lidí stádně.
— Pan J. L. Kuták sem přijel
v sobotu, jel do Grand Island.

GENERAL HUERTA BÝ.
VALÝ DIKTÁTOR ME.
KIXA — ZEMREL.

El Paso, Tex., 18. ledna. — Ge-
nerál Victoriano Huerta, bývalý
provisionální prezident Mexika,
zemřel ve svém obydlí zde v 8:35
hodin večer. Huerta, který stal
se po Francisco I. Maderovi nej-
vyšším výkonným úředníkem Me-
xika, poslehl po delší době trva-
litéj jaterní chorobě. Byl obklo-
pen členy své rodiny v době své-
ho skonu. Smrt jeho byla očeká-
vána po posledních několika dny,
neboť lékař nedal žádné naděje na

možnost pozdravení. Opatření o-
hledně pohřbu doposud nebyla o-
známena, ale má se za to, že úči-
něn bude pokus, aby vrtolva je-
ho mohla býti pohřbena v Mexiku.

Generál Huerta byl vojákem z
povolání a jako takový byl znám,
až do avrzení vlády Francisco
Madery, pro svoji loyální podpo-
ru existujících vlád. Narodil se v
Chihuahua v roce 1854. V sedmá-
nácti letech svého věku vstoupil
na vojenskou akademii v Chapul-
tepec a přešel jí, ustanoven byl
v roce 1875 druhým poručíkem
zákopnického sboru. Jako voják
vynikal vědomostmi a značným dí-
lem přispěl Porfirio Diazovi, když
tento prověřil reorganizaci mexi-
cké armády.

Huerta podílel se na mnohých
bojích. V roce 1901 ujal se vedení
pěchoty v bojích proti Yaqui
Indiánům. Súčastnil se několika
kampaní proti Yaqui Indiánům a
jako kampaně v Yucatanu proti
Indiánům kmene Maya. Za svoje
služby v těchto indiánských kam-
paních jmenován byl Huerta bri-
gádním generálem. Huerta vedl
vojenským vlivem oddílům ve
sláté Guerrero na počátku Mado-
rovy revoluce. Vedl armádu, po-
danou proti Orozovi a byl vrbou-
ným velitelem v bitvě u Bachimba.
Za svoje služby v této kampani
povýšen byl na major generála.
Poněvadž převlé trpěl očím ne-
uhlubem, generál Huerta nepodílel
se na potházení prvního povstání,
vedeného generálem Félix Dia-
zem.

V druhé Diazové revoluce, jejíž
důsledkem bylo svržení Maderovy
vlády, Huerta ustanoven byl
zelením velitelem vládních vojsk.
Vedl vládnímu vojsku ve všech
následujících bojích, ale Madero-
vými přáteli byl obvinován, že
kampaně vede neschopně. Huerta
po té byl vředem duševním spik-
ní, jehož důsledkem bylo zatčení
presidenta Madery a jeho bratra
Gustava.

Dne 19. února, 1913, ujal se
Huerta úřadu jako provisionální
president Mexika. Za tři dny po-
st. Francisco Madera, jeden z jeho
bratrů, zatčených s ním, a Jose
Maria Pino Suarez, místopresi-
dent za Madery, byli zesměrněni,
když doprovozeni byli ozbrojenou
stráží z paláce do vězení.

Zložení tento vyvolal tehdy in-
digenci po celých Spojených Stá-
tech. Z mnohých míst ozvaly se
hlasy pro zatčení této země v
Mexiku, ale prezident Taft, kte-
rý tehdy chystal se opustiti úřad,
rozhodl, že žádný krok takový v
této záležitosti nebude učiněn. —
President Wilson odepřel uznání
Huerta, ačkoli tento uznán byl
Anglií. V té době Maderisté pod
vládnutvím Venustiano Carran-
zy, guvernera státu Coahuila, a
Francisco Vally prohlásili se proti
Huertovi.

RAKOUSKÁ VLAJKA VLÁJE
NAD CETYMI, KAPITOLEM
CERNÉ HORY, A RAKUSANĚ
POSTUPUJÍ K JIHU.

Londýn, 15. ledna. — Vlajka
rakouská vlaje nad Cetymi, býva-
ným městem Cerné Hory, která za-
njata byla rakouským vojskem
včera, a Rakusaně pokračují na
svém vítězném postupu směrem
jižním k opevněnému městečku
Antivari, ženouce před sebou vo-
jenská oddíl krále Nikoly. Cerné
Hory je nyní obklíčena nepřítel-
em na všech stranách, s výjim-
kou jihu. Cernohorská vojska mo-
hou po opusnění své malé vlasti u-
stoupiti do Albanie, ale zde nepo-
chybně naráží na nepřátelské al-
bánské kmény, postavené proti nim
rakouskými agenty, kteří opatřili
jim výzbroj. Vídeňská úřední
zpráva ze dne 14. ledna praví:

"Kapitol Cerné Hory je v naší
moci. Naše vojska, pronásledující
poraženého nepřítele vstoupila do
Cetyně včera. Residence cerno-
horského krále a města jsou nepo-
klázeny. Obyvatelstvo je klidné."
Z oznámení, že rakouská vojska
nalézají se na postupu směrem
jižním k Antivari, dá se souditi, že
povstá o tom, že Cerná Hora za-
hájila s Rakouskem vyjednávání o
příměří, nezákládaly se na pravdě.
Nepochybně povstaly následkem
toho, že postup rakouských vojsk
na cernohorské půdě stal se velice
pomalým. Tu je přirozeno, že po-
stávaly pověsti o zastavení nepří-
telství se dočasně uzavření všech
tací, aby dalá vojenská operace na
cernohorské půdě byly zastaveny.
To znamenalo by, že malé králov-
ství krále Nikoly přešlo by pod
rakouskou kontrolu. Vojenští ú-
ředníci ale prohlásují, že postave-

ní Cerné Hory v přítomné době je
takový, že nějaká dohoda s nepří-
telem stává se nutností.

Nyní vyskytla se otázka, jaké
stanovisko zaujme Itálie s ohle-
dem na invazi rakouského vojska
do Cerné Hory, což znamená vál-
ku nebezpečí pro italské zájmy.

Okolnost, že italské vojsko nezma-
nulo pomáhatí rakouského
loďstva při dobývání hory Lov-
čen, vývodčí zátoce Kotorské, je
předmětem diskuse, ale odborníci
připomínají, že nemají dostatečnou
základnu informací, z které vyvo-
zovali by dohady a mají za to, že
dlouho vyčkávati dních kroků
Itálie, než úsudek bude pronesen.
Mají-li Itabové nějaké plány s o-
hledem na toto velké nebezpečí,
pak je přirozeno, že budou tajiti
je tak dlouho, pokud bude možno.

Italské zájmy rakouským po-
stupem ohroženy jsou tak vážně,
že dá se s určitostí očekávati, že
Itálie učiní nějaký krok v zájmu
zmírnění tlaku na cernohorská
vojska a současně pak zabrání
dalšímu rakouskému postupu na
pobřeží Adriaticku. Okolnost, že
král Viktor Emanuel konferoval o
balkánské situaci s vojenskými
veliteli, považuje se za důkaz, že
Itálie k zatčení se chystá a je
možné, že již nyní bylo nařídáno
dobládnou vojsko, soustředěnému
v Albanii, aby postupovalo ku po-
moři Cernohorského. Vojenští ú-
ředníci jsou toho názoru, že do-
bití Lovčenu dalo by se bylo za-
brániti, kdyby Itálie si uvědomila
dříve, jak situace je vážnou.

Jaký je stav malé cernohorské
armády, není známo. Z rakou-
ských pramenů došlo zprávy, že
armáda tato hladově a trpí nebo-
statkem válečného materiálu a ji-
ných potřeb. Má se ale za to, že
cernohorskí vojáci budou pokračo-
vati v bojích přes to, že všechny
okolnosti jsou jim nepřiznivé a že
bláží přednost smrti na bojišti, než
by se vzdali. Vyskytly se také
ověsti, že král Nikola chystá se
k odjezdu do Itálie, kam odebral
se již korunou prince. Panující ce-
rnohorská dynastie je nejstarší na
světě. Historie Cerné Hory jako
nezávislé země počíná rokem 1489,
kdy turecká armáda zabířila vojá-
cká starozitního srbického králov-
ství, vedená králem Lazarem, na
kosovské poli. Zbytky srbckých
vojsk přešli do Cerné Hory a zde
zůstali samostatnou zemí. Po ce-
lá stáletí Cernohorské odraželi ú-
spěšné útoky Turků a uchránili
svou malou vlast. V roce 1879
prince Mirko s hrestkou svých bo-
jovníků udrželi prusnský Ostrog
proti 15.000 Turkům a odrazili je
zpět.

Ale moderní válka vede se ze-
sta jinak. Osobní statečnost nepo-
tá tolik, jako v minulosti. Proti
bateriím těžkého dělostřelstva
rakouského bylo těžko se brániti
Král Nikola je nyní 73 roky star
a první se, že je zdržen smutným
osudem své malé země.

Pověsti, že Teutonů zahájili ú-
tok na spojence v Řecku, nebyly
pravdivé. Pověsti tyto povstaly
pravděpodobně následkem toho, že
Francouzové vyhodili do povětří
masty, spojivši Solun s cestami,
po kterých nepřítel byl by nepo-
chybně postupoval. Masti zno-
ny byly nejenom v Demir Hassar,
na Straně, nedaleko Ceres, ale ta-
ké v Killindri, jižně od Dojraim.

Z výhledního bodště došlo v
poslední době žádných zpráv. Ra-
kouško, které pravidelně posílá
první informace o vojenské římo-
sti v těchto místech, vydalo jenom
všeobecný přehled ruské ofensivy,
který přirozeně neuvěř žádného
světla na přítomnou situaci na vý-
hodnou frontě. Rakouské vojens-
ké autority tvrdí, že zisk z této
moceně ofensivy byl pro Rusy ne-
patrný. Ruské úřední zprávy ne-
udávají vůbec o obnovení bojů v
Haliči a Bessarabii.

Nové posice Rakusanů při Adri-
aticku nedovedly zabrániti ztrátě
na moři, neboť, jak se oznamuje
z Říma, francouzská ponorka, Fou-
cault, připravená k italskému lo-
ďstvu, torpédovala a potopila ve
štvrté rakouský křižník typu
Novara v Adriatickém moři. Ra-
kouško vyzvědělo kritičku typu
Novara jsou čtyři a sice Novara,
Holgoland, Saída a Admirál
Spann. Mají ponor 3,84 tuny a
mají dvě 18-palečové torpédo tu-
by a devět 3,9-palečových děl. Po-
norka Foucault byla zbudována v
roce 1912 v Cherbourgu a je 167
stop dlouhá.

Jiná důležitá pasáž byla do-
tá pomocnickými teutonských spoje-
nců, Turky, dle úředních zpráv z
Berlína, Keranshab, tak zvaný

kapitol Persie, proslulý pro svoje
drsné a mléčné okolí, byl dobyt
otomanskými vojsky.

Na jiných frontách není nic no-
vého. Panuje všude klid a jenom
dohláží tu a tam k bojům dělo-
střeleckým a podkopným.

Posice spojenců na Galipoli byly
neudržitelnými.

Amsterdam, 10. ledna. — Zele-
dí vojenské odborníky zpráva o
vyklizení Galipolského poloostro-
va vojskem spojením níktek ne-
prekvapila. Prohlásují, že toto
vyklizení očekávali, ježto posie
anglo-francouzských vojsk na ji-
hnu poloostrova staly se následkem
vyklizení posie u Anzaz zátoky a
svou záživu neudržitelnými. —
Furci zlákali po otevření cesty z
východních moností do Cañhra-
lo těžkého dělostřelba a rakouská děla
a poněvadž odstraněno bylo ne-
bezpečí z boků, mohli energičtější
dopřít na spojení. Poslední
spřávy z Londýna oznamovaly, že
dělostřelba obou Turků stává se
tále prudčím a to bylo dostateč-
ným svědectvím, že dostatečné zá-
bory střílení byly získány. Cari-
tské zprávy z posledních dnů
znamenaly postavení spojenců ja-
ko neudržitelné. Dokud Turci
odstáli z Německa zásoby střel-
iva, obou jejich baterií byl slabý
úspěch spojenců bez jakéhokoli
výsleku mohlo udržovati turecké
posie pod nepřetržitým dělostř-
eleckým ohněm. Jenom zpráva se
tývala, že některý loď byla stře-
nou zasazena. Turecká pěchota
vše dobrá a několikrát vyzna-
menala se chrabrou činy během
operací na Galipolském poloostro-
vě.

Když pak dostalo se jí vy-
šší dělostřelecké podpory byla
elopna vytlačiti spojence z jejich
opědětějších posie a důsled-
em toho bylo vyklizení celého po-
loostrova. Vojenská odborníci zde-
ří jsou ale překvapeni, že při vy-
lizení Galipolského poloostro-
va měli spojenci jenom tak malé
trápy, vlastně téměř žádné, je-
li ovšem angličtější vřadovný
výdověm. Mělo se za to, že trans-
portní loď spojenec ocitnou se
od prudkým ohněm dělostřeleč-
ným a že ani nejmočnější lo-
s spojení nebudou schopny ú-
stati chrániti tento ústup.

avržení Američanu v Mexiku
je pry důsledkem spiknutí.

Washington, D. C., 16. ledna. —
Congressní Kent je toho názoru,
že zavraždití osamělí Američan-
i v Mexiku bylo částe spiknutí,
ježž účelem je přivésti Spojené
štáty do války s mexickou vlá-
dou Carranzovou. Kent má zna-
čný majetek v Mexiku a zvláště
velký zájem má v dolech. Kent
shvaluje záměry presidenta Wil-
sona, který nechce zakročiti, do-
ud Carranzové nebudou poskytnu-
a příležitost, aby ukázal schop-
nost zavěsti pořádek v území, o-
trozovaném bandity. Kent po-
važuje situaci v Mexiku za velice
ohroženou, ale je toho názoru,
že Carranzovi podaří se zavé-
sti v zemi žádoucí pořádek.

Smutný osud mladého krajana.

Chicago, Ill. — Jedenadvacet-
letý kraján Václav Hoch, výprava
a expresní společnosti, nyní dne
7. t. m. dopraven na pozorovací
stojanu. Stěžoval si, že slyší jakési
podivné hlasy a že jest stále ne-
člým pronásledován. Má matku pí.
Annu Mulačkovou v cis. 4842 j. z.
Vond. ul., ale ježto tato jest po-
dívě provdaná, bydlí u své se-
stry v cis. 1918 Seebly ave. Když
se seznalo, že byl přiveden z du-
ševní rovnováhy, byl dopraven do
psychopatické nemocnice a ve
středě proveden okresním soud-
cem Scullym a jeho dvojnásobně lé-
karské komisi uznán choromysl-
ným a poslán do státní nemocnice
v Huntington. Projel sám ochot-
ně do toho ústavu, neboť pravil,
že potřebuje klidu.

Friml bude komponovat novou
operetu pro Trentini.

New York. — Italská zpěvačka
Trentini, která v přítomné době
dív v Itálii, obstaruje rázné vojáky
a zpívá zdravým vojáka v záku-
pě, přijala právě kabelograficky
podmínky smlouvy, nabízené jí
Hammersteinem z New Yorku. Ve
3 týdnech vydá se na cestu do
Ameriky a česko-americký kompo-
nist Rudolf Friml, jehož "Svět-
luška", "High Jinks", "Peasant
Girl" a nyní "Katinka" dodla-
vají se výborně úspěšně, bude
komponovat pro ni novou operetu,
k níž libreto napíše Hauser-
bach, autor několika librettí Frim-
lových operet. Nová operetta
má být již připravena pro příští
sezónu a začne se zkoušeti již v
úněři máji 1916.

POZDRAV Z MILLIGAN.

Neskonale mile potěšení byli
jsme v sobotu zprávou, kterou
nám při svém návratu z cest ode-
lil east. náš jednatel p. Bedřich
Bulík, jenž na svých potápkách,
po českých osadách žirne našij
Nebrasky, zavítal též do jedné z
nejčestějších osad — útulného
městečka Milligan. Tam totiž ve-
šel se s osvědčeným milým našim
přítelem a básníkem našich ze-
stupcem, panem Karlem Surbhu,
kasírem tamní Farmers a Mer-
chants banky. Pan Bulík vyří-
dil dobrému našemu příteli nás
pozdrav a tu p. Surbha ve své
vrozené dobrotě též nám vzkázal
srdečný svůj pozdrav a pro lep-
ší jistotu, aby snad pan Bulík
pozdravení nenechal si od cesty,
zaslal nám nádherný měsítný
kalendář, Milliganská banka po-
skytuje svým přízvětnou každé-
mu roku velmi pěkné kalendáře,
čestní ale jest skutečným skvo-
stem. Panu Surbhovi vyslovuje-
me díky a děkujeme, az p. Surbha
zapome opět pravidelně zprávy
k uvěření v "Pokroku" zasí-
lat. Závědě se tím nám, všem
krajčanům v Milligan, jeho okolí
a všude jinde uděleným, a es-
klavněho zajisté velmi něstu a
celé osady Milliganské doposov-
něho prospěje. Přemnohým záro-
em by se též pan Surbha zvděl-
il, kdyby řícním dojmů a zkuše-
ností ze Spánělsko-americké vál-
ky svým úsem dokončil. Doufaj-
me tudíž a těšíme se, az p. Surbha
způsobí, který jistě dobře to zaří-
dí, tak aby všem potěšením zpřo-
bil.

OMAHA

Dobrá věc ve prospěch dobrého
účelu.

Jak jsme se již minulou nedě-
lí zmínil, podal redaktor Szalaj
ve schůzi Českého Národního
střezení návrh, aby byly pořá-
ny vývěsky, doporučení české
obchody, podniky, závody, jakož
i české lékaře, právníky atd. My
slouka ta jest velmi dobrá a vítal
jsme ji rádi, jsme přesvědčeni,
že přinese dobro třem stranám,
ti, kteří si dají svou oznámkou na
vývěsek, prospějí Českému Ná-
rodnímu Střezení, kterému výno-
s z podniků toho případně. Pan
Szalaj pracuje již na věci té a
jsme jisti, že až přijde s p. Ka-
banec k našim obchodníkům a
vámec k těm, jiniž oznamování je
nutným, najdou vždy dosti ochoty
a podpory. Vývěsky budou
vydávány hned, jakmile bude do
statečný počet oznámek zastátn

Pohřeb krajana Jana Krause.

Za veliké účasti přátel a zná-
mých pohřben byl kraján Jan
Kraus. Pohřební obřady vykoná-
ny byly v Sokolovně, kde byli též
přítomni členové spolku, jejichž
zvědoměly byl členem. Rakev byla
pokryta množstvím krásných kvě-
tin. Pohřební obřady vykonal za
Tábora Columbia cis. 36, W. O. W.,
p. Lhoťak, p. Fr. Svoboda za Čes-
kou obec Svobodomyšloun. Po-
hřební řeč přednesl p. St. Serpán.
Komorní kvarteto pp. Přáček-
ský, Piskáček, Šappé a Hudek za
bralo krásně případně skladby. —
Po obřadech vyzdvížena byla ra-
kev a v průvodu odvážena na Če-
ský Národní hřbitov, kde byla s
tělesnými pozůstatky zesnulého
uložena v hmo země. Pohřbu si
zastřel se též Starý Osaďčel.
Zvědoměly byl v Americe celkem 11
rok a z toho devět roků strávil v
Novém Yorku, dva v Piora, Ill.,
a ostatních třicet v Omaze. Za-
nechal zde mimo manželku, svyry
Jana, Josef a Karla, dceru Ma-
rii, syny Tibi a Marie. Sestry
Antonii Tesarovou v Kutce Hlavě
v Čechách a Marii Urbanovou v
Novém Yorku; bratra Honrycha v
Minnesotě a zveřnou Barboru
Prochazkovu v Piora, Ill.

Z rozvodních mlýnů.

Anna Skokanová žádá o rozvod
od Charles Skokana a za dovedl
šalobě udává kratoš a ní zacházení.
Znameníť občerstvují
nápoje, vaorná obsluha a veskrze
vládní jednání učinily nejoblíbe-
nějším útulkem hostince, který
na 13. a Doreas ul., Omaha, vlast-
ní JOHN KRAJČEK. — Meziúv-
lešák stáde čerstvý na řepu a
chutný luně vždy po ruce. V la-
hvicích i na gallony levně prodává
zaruděné kofalky a imp. i domácí
vína. — Advertisement.

MÍCHANICE Z CESTY.

Píše J. K. B.

(Pokračování.)

Městečko Wilber — tu nejpo-
třeběji osada v Americe před léty
— už není tak česká, jako bývala.
Se snad, že by se byl se Česi od-
tud vystěhovali a jiní zabrali jejich
místa, to není ta pravda; příměra
tu hledati natro někde jinde. Náš
diárod, to naše obluda přátel
Čechů v Americe, jest to, kter-
ož neubá mluvit český ani ve
Wilber. Tehdy před 20 až 30 le-
ty, když každý zde mluvil český,
souděle Hastings a i jini se množi
česky a — proč? Protože každý
a všude, na ulici, v obchodech, na
zárnicích, vubec všude se mluvalo
česky. Dnes, kdýby souděle Hast-
ings přijel do Wilber, tu už by se
nemusel mti český, dnes by se s
každým dobře porozuměl a zabův-
ly se mu též udělily, že mluví ji-
ním, jak Česi. To jsou však po-
měry, které panují všude jinde,
nejmnoh ve Wilber a na kterých
se nevá ne měnití.

Nezámn osady české na venko-
vku, která by se mohla honositi ví-
ce prominentně Čecny, jak osad
Wilber před léty a co taková,
byla daleko široko známa. A ně-
ž stáří, co možno bylo, činily, by
ohlížet po nich zůstala též česká,
jen částice jejich řeči tohla byla
sphřena. Nečeki tím snad říci,
že děti jejich nemí český a ne-
bo že se za Čechy stydí, naopak,
oni česky a jen malo snad by se
mašlo připadit, kde ten či ona by
chtěli zapřítí svůj původ, ale
příjeli by tu na mluvení, tu pak
jest jiná vše docela.

Snad tím mladším to připadá,
že jest to jaksi z mody mluvit
česky, zvláště na ulici a v ob-
chodech jest jim to jaksi nešikovné.
Divadlo hrá český anebo si če-
sky zazpívá, to jest, ale více
tím. Jak jsou ale pravdy již, to
jsou pomery všeobecné, tím se
nedá předejít, a ani jich nebylo
ubráněno.

Mnoho dobrých chvil jsem zažil
ve Wilber za ta léta, co do Wilber
dojždím — na ty nebláhé chvíle
úd zapomínám — a že pro všechny
ty přátele, které jsem za tu
dobu tam získal a jejich přátelství
si velice vážím, že za všechnu ta
léta jsem neměl větší obchod ve
Wilber, než jak jsem po práci
snad měl mít, přišli snad dluž-
no opět tomu českému poměru,
vždy hned v Čechách — Čech
rad kupoval od žda a to platí až
do dnešní doby.

Rád vzpomínám dob, kdy ještě
Jos. Bartoš, nyní již zesnulý, měl
hostince v p. Bártově "zámku",
jak tam též jinak říkali, Čenek
Duras, Karel Šágl, oba již zesnu-
li, pp. F. J. Sadilek, John Spirk,
W. Boháček, Fr. Černý, John
Zvozemec, John Brt. J. Sesták, F.
J. Janouch, ti, když se sešli a
Bartoše a jiní, to bylo jako za
diplomatckým stolem, však Bar-
toš také připravoval a snašel la-
nky a dobrá piva jako pro di-
plomaty.

Tehdy dr. Černého klarinet je-
ště dobře hrál — co však ten zle-
přil reumatismus i na doktora
něll, klarinet musel do starého
hraburdi. Později jse nse sezná-
mí ještě s právníkem p. F. W.
Bartošem — to byly nebláhé
chvíle, zatím ve Wilber — ne
však pro p. Bartose, nýbrž pro
mě. To však už je dávno, je na
to již zapoměl, a p. Bartos, kdy-
koliv me spatří, vždy na to vzpo-
mná a říká, se ta udlost tehdy
mí vnuhla do cesty vynější
Bartošovou a rád se tomu zasmé-
je. Z hostinských kamarády až-
dává především p. Jos. Pláček,
který až do minulého jara vešl
obchod v blízkém městečku Cla-
mont, Josef je opatřují a dobrý
obchodník, přesvědčen se však, že
trouvat tak výhodně jest kupova-
ti od Čecha, zá-í ne tudí vyhod-
it. Litoval jsem, když šel Jo-
sef z Clatona a obchodu, a strčil
jsem dobrého zákazníka tít. Pá-
ově Jar. Jurena, F. Tachovský a
Thux. Pasek Jr. jsou nyní zázka-
ví ve Wilber na Clara Bell,
Chloken Cuck a Taylor.

V Cvetě velmi často setkávati
se s přáteli z dávných dob, jako
Ant. Vavra, Jos. Belka,
Jos. Červeny, starý p. Neděla, Ak-
sanit, Mařánek, Mareš, Aroa, Ma-
vor Dredla, Jos. Jelíněk a jiní v
místnostech, kam prodáváma s se-
ce Karel Kakra, V. J. Kostoryz,
Jos. Trška a Rud. Mašin.

(Pokračování.)